

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Előfizetni csak fél évenként lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTÖZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

ADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Budapest, VII., Károly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összegek valamint a
kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 korona.
Kéziratok nem lesznek visszaszadva.

TARTALOM: A dohánygyárusok országos kongresszusa. — A dohánytőzsdék szaporodásáról. — T. előfizetőinkhez. — Tárca: Gondolatok szivarfüstben. írta: Heltai Nándor. — Vegyesek. — T. vidéki olvasóinkhoz. — Hirdetések.

A dohánygyárusok országos kongresszusa.

Mint hogy az általunk kezdeményezett dohánygyárusok kongresszusa érdekében néhány hónap óta semmiféle agitáció nem történt, azért korántsem vetettük sutba eme propozíciónkat! Nagyön sok, igen előkelő helyről intéztek hozzánk azon kérdést, hogy miért hagyunk fel ezen eszménk kivívásával s mi erre egyebet nem válaszolhatunk, mint hogy mi — igen is — készek vagyunk az ügy istápolására, de az illetékes oldalnak, már t. i. a nagyárus uraknak is csak kellene valamelyes érdeklődést tanúsítani az ügy iránt.

A dolog azonban jelenleg így áll. A dohánygyárusok egy tekintelyes része azon van, hogy a kongresszust a fővárosban tartsák meg, mely kongresszus mindenekelőtt egy erős kapcsolatot kepezne érdekeik megvédésére. Üres ígéretekkel és frázisokkal nem lehet a helyzetet javítani. Továbbá az ügynek semmiképp nincs hasznára, ha egyik a másiknak lépéseit, cselekedeteit az ügy érdekében tétlenül, összetett kezekkel

nézi, a nélkül, hogy a kivitelben tényleges részt venne.

A sok sikertelenül elhangzott szó után azt hisszük, hogy nekünk ismét meg kell ragadnunk a zászlót és jó példával előre törekednünk.

Mi tehát márczius hónapra a fővárosba kongresszust hívunk egybe és felszólítjuk mindazon nagyárus urakat az ügy pártolására, kik e tárggyal komolyan foglalkoznak. Miután ezen konferencia csakis a nagy kongresszus egyes részleteivel kíván foglalkozni, hogy tisztában legyünk a megteendő lépések iránt nem is küldünk szét külön meghívókat s azon csakis azon urak vesznek részt, kik erre direkte jelentkezni fognak.

A konferencia tárgyát illetőleg azt hisszük, hogy felmentenek bennünket annak még egyszer való elmondása alól. Mindenki tudja, hogy mi az, hogy mi csakis az államjogvédelem eme kiváló faktora jogainak kívánunk érvényt szerezni, azoknak kívánunk több jogot, kik kötelezettségeiknek oly strikte kénytelenek eleget tenni.

Ehhez mindenekelőtt szükséges lenne, hogy a nagyárusok egy testületet ké-

peznének, mely testület hivatva lenne minden kérdésben mint jogi személy a nagyárusok érdekeit megvédeni. Erre azonban mint már többször hangoztattuk más mód nincs, minthogy egyhangúan, összetartva járunk el. Ez a legfontosabb s míg ez tisztázva nincs, addig nem is lehet szó semmiféle újításról, helyzetjavulásról stb.

S mint azt már egy év előtt kimondtuk, hogy csak idő kérdése, miszerint a nagyárusok be fogják látni, a korporatív szellem hasznát, ép úgy meg vagyunk arról is győződve, hogy ezen idő a közel jövőben már előttünk lebeg. Fáradhatatlan bízgatásunkat az ügy érdekében ime felajánljuk.

E célból vettük át a konferencia vezetését is, mire több előkelő helyről felszólítást is kaptunk.

Előre tehát!

Munkára fel!

A dohánytőzsdék szaporodásáról.

A székesfőváros még mindig nincs teljesen kitépve, naponként új házak, paloták épülnek, de — sajna — a palotákkal és házakkal a dohánytőzsdék is

TÁRCA.

Gondolatok szivarfüstben.

Írta: Heltai Nándor.

... Az illatos havannára gyujtva végig terülő karosszékemen s átadom magam gondolataimnak s képzeletimnek. Sok ideig ültem így mozdulatlanul nézve a bodor füstfelhőket, de gondolni, — biz isten nem tudom, mire gondoltam. Végre, nemsokára a füstfelhőkből egy női alak bontakozik ki. Ő az, vágyaim netovábbja, összes tárczáim hölgnője, ő, a bájos ismeretlen, kit én feltétlenül tisztelték, s ki iránt valódi rajongással viseltetem. Szeretem azt az asszonyt, tiszta őszinte szerellemmel, szeretem a fiatal kor naív rajongásával. Egy pillantása új életerőre ébreszt, míg egy másik örökre lesújt.

Az átelleni házban lakik, ablakaik épen vis-à-vis esnek egymástól s ez az én boldogságom.

Május huszadikán lesz egy éve, hogy megszerettem. Reggel volt. Bájos ismeretlenem kaczer ponyolában kibontott

hajjal jelent meg az ablaknál s szivta magába az üde májusi levegőt. Szemet, mintha csak eltalálta volna, hogy azokba az ábrándos szemekbe bolondultam, igen a szemet azt felém irányította, miközben leányos pajzansággal és kárörvendő tekintettel örvendezett az én néma csodálkozásom. Én mint valami mythologiai istennőhöz, kivél szerencsém van egy utczában lakhatni, tekintetem át, ő megértette e néma imádságot — becsapta az ablakot s ezzel aztán ábrándaim közepette leestem a földre.

Szerencsére nem eshettem nagyot, csak a zongorám melletti székre. Föl-ocsudtam, kezem önkénytelenül a billentyűk után nyult s panaszos hangokban adtam kifejezést fájdalomnak. E panaszos hangok véletlenül a «Magasan repül a daru, szépen szól» című magyar népdal áriájába folytak át, s én, nem akarván magam illusiakból kizökkenteni, e bus magyar nótát játszottam körülbelül két óra hosszat.

Az első félórán a becsapott ablak

kinyílt s bájos istennőm kidugta fürtös fejecskejét.

«Áh — gondoltam magamban — a mythologiai istennők a zongora iránt, s tán speciel a magyar nóták iránt érdeklődéssel viseltetnek, ezt jó volt megtudni.» Én tehát, mint fentebb említém, hűségesen játszottam tovább két óra hosszat e népdalt, mindig ugyanazt. Mit nem adtam volna, ha isten szép hanggal áldott volna meg, akkor most bájos istennőm a népdal szövegét is megtanulhatta volna a két óra alatt, így pedig csak a dallamát.

Őszintén mondván nem rajtam mulott, hogy nem játszottam tovább is, de egy régi barátom jött hozzám látogatóba, kit én a lehető legszentimentálisabban fogadtam. Beszélgettünk, de themánk nem a multságok, sem pedig a napi események körül fordult, oh nem, bevallottam neki, hogy szereltem. Ő ijedten ugrott fel, azt hitte szegény, hogy megbolondultam, mire én siettem kijelenteni, hogy nem őt, hanem egy bájos istennőt szeretek, ki vé-

szaporodnak s majdnem minden új házban megnyílik egy új dohánytőzsde is. Valóban neveléses, hogyan török azon emberek magukat a dohányeladási jog birtokáért, kik bizonyára még dohányárusok — nem voltak. A sok száz hivatali ág között nincs tán egy sem, melyre oly kevés előismerettel és szakismerettel lépnek, mint épen a dohányárus szakmájára. Valóságos láznak nevezhetnők, melylyel az emberek ily trafikhelyiséget a legjáratlanabb utcákban is egymás háttára megnyitnak. Ép úgy mint a fővárosban, úgy van a vidéken is. Szám-talan panasz, mely hozzánk érkezett bizonyítja, hogy a vidéken sem ismernek jövedelmezőbb üzletágot a dohányárus ágnál. Vidéki városokban olyanok az állapotok, hogy egyik dohányhányárus a másiknak kényelmesen az üzletebe nézhet, egyik a másik mellett a legközelebbi közelben.

De az istenért, mire fog ez vezetni! Tán azt hiszik az illetékes körökben, hogy ezental találkozik majd eszes lény, ki a házbéért ez adóért a trafikjában tölti teljes életét? Ugy hisszük, hogy már idején volna ezen állapotokon segíteni. Valaminek csak kell léteznie, mi ezen nagy kötelezettséggel bíró embereket meg is védje. Az alárendelt közegeknek valamiféle instructio szerint csak el kellene járnia, mert azon állapotok valóban nevelésesek melyekkel léptenyomon találkozunk. Pl. egy valaki engedélyt folyamodik, minden fórum elutasítja. Egy másik ugyanezen engedélyt mindjárt az első fórumnál megkapja. Hol van itt a jogika? Hol az igazság? Hát valóban nem léteznék motivum, melyért valamely engedélyt meg tagadnának, legyen az a távolság, vagy a szomszéd trafik forgalmi átlaga?

letlenül ide tévedt a mi utcánkba, s áldva legyen a végzet, ép vis á vis vett lakást.

Mikor az én szegény barátom elment annyira el volt telve az én szerelmi előadásommal, hogy belépő nagyanyámnak bucsuzásul nem adott készcsókot, de homlok akarta csókolni és kirohant.

Én buskomoran bámultam a levegőbe.

Mire való nekem az élet ő nélküle — kérdeztem önmagamtól elkeseredve — s ezen elkeseredésemben rágyújtottam egy szivarra s ültem a zongora mellett tovább...

Ismét füst után vágyakozva szittam, szittam havannámon, de ez már nem égett. Egy fél havannát eldobni könnyelműség, s azért rágyújtottam másodszer is. A füstfelhők újra megindultak s én szerelmem második fordulóját képzeltem lelki szemem elé.

Október huszadika volt. De vasárnap is volt. Ismét ott ültem a zongorám mellett, s kezem önkéntelenül a «Magasan repül a daru» melabus akkordjait

Tudomásunk szerint — s ezt is csak kerülő uton Bécsen keresztül tudhattuk meg — a budapesti pénzügyi igazgatóság pár hóval ezelőtt a bécsi pénzügyigazgatóságtól átiratot kapott, melyben pontosan ki vannak mutatva az összes modalitások, melyek szerint a dohánytőzsde engedélyek kiadatnak. Ezen átirat értelmében ott t. i. Bécsben, ép oly nehéz a dohánytőzsde engedélyt megkapni, mint nálunk egy erdemrendet vagy más kitüntetést. Jó lenne, ha a m. k. pénzügyminiszterium is ez átirat értelmében járna el s meg vagyunk győződve, hogy akkor a dohánytőzsdék indokolatlan szaporodásának elejét vennék.

T. előfizetőinkhez.

Lapunk czelja lévén a dohánynagy- és kisárusok érdekeit minden irányban szolgálja; időnként teljesen a dohányel-árusítók érdekeinek szentelni; szerkesztőségünkben egy külön tudakozó osztályt rendeztünk be, a hol minden t. előfizetőnknek bármely dohány és szivar elárulási szakmába vágó szóbeli vagy levélbeli megkeresését készséggel elintézzük és kimerítő felkutatásokkal pontosan szolgálunk.

Felkérjük tehát T. előfizetőinket, hogy legnagyobb bizalommal forduljanak megkeresésükkel hozzánk; szakavatott gyors válaszlól mindenkit biztosíthatunk.

Szerkesztőségünknek sikerült állandó munkatársul oly jogi tanácsadót megnyerni, ki esetleges sérelmek törvényes utóni orvoslását, szakmába vágó beadványok szerkesztését, stb. t. előfizetőink részére készséggel fogja elvégezni.

Vegyések.

Manilla-szivarok és emberfejek. Hyrtl, a a nemrég elhunyt tudós nevéhez fűződik a következő érdekes történet: Az 1857—59. No-

gyekezett a legmeghatóbban pointirozni, mikor bájos istennőm az ablaknál megjelent. Kinyitotta az ablakot, a mint engem meglátott, bozontos hajammal s fülebe csengett a már jól ismert melodia, ajka önkéntelenül mosolyra fakadt, s mosolygott tovább, míg csak el nem hagytam ezt a bűvös melódiát.

Becsukta ablakát, de még folyton rám mosolygott, a függöny mögé húzódott, de én ott is láttam, hogy — mosolygott. Ez a mosolygó bájos istennő, gyengéd alakja van előttem éjjel nappal.

A havanna végére ért és elaludt. Több füst nem lévén, gondolataim mintegy tova rebbentek, csak az édes-bus melódia csengett folyton fülemben, melynek felidézésével egy bájos arc jelenik meg újra, meg újra előttem, ki eszményképem, mindenem volt...

Csodálatos! A szobában csupán füst maradt, az édes asszonyka ylang-ylang illata elpárolgott...

vara-expediczió vezetője több tudóshoz intézett felhívást az iránt, minő exotikus, tudományos fontossággal bíró dolgokat gyűjtsön számukra. Hyrtl professzor különböző koponyákon kívül jó dohányt kért. Az expediciónak sikerült is egy csomó benszülött fejt megszerezni, a melyeket szöröstől-bőröstől borszeszbe tettek és a bécsi akadémia czimére elküldöttek. A küldemény Londonig szépen eljutott, ott azonban a financzok — a kiknek a sok emberfej gyanusnak tñnt fel — fellármázták a rendőrséget, a mely a koponyákat csak Awen, a British muzeum igazgatója közbelépésére eresztette át a határon. E küldeménnyel egyidejűleg 25,000 manillaszivar is indított utnak az expedició Miksa kir. herczeg számára. Egy sajtáságos véletlen folytán azonban a 25,000 manilla-szivar a cs. kir. akadémiaiba, a koponya-gyűjteményt pedig — a főherczeg miramerei-i kastélyába szállították. Hyrtl-nek szinte folyt a nyála, mikor a finom szivarokat meglátta és gratulált magának ahhoz az ideához, hogy jó dohányt is kért. Már-már megkezdtek az akadémikusok az exotikus szivarok szétosztását, a mikor Miramaréből jön az értesítés, hogy a herczeg a drága szivarjai helyett egy amerikai emberfej-gyűjteményt kapott. — Persze, hogy rögtön kieserltek a küldeményeket, s a szegény Hyrtl szivhatta tovább a bécsi ötösök.

Drága levéljegyek. Rendkívül magas árakat értek el a Londonban e hó másodikán megtartott levéljegy árverésen. Összesen 472 levéljegy kelt el 31,344 frton, úgy, hogy átlagosan számítva is körülbelül 65 forint esik egy-egy levélbélyegre. Az egyes levéljegyeket következőleg fizették: Használt, oldenburgi, első kiadás, két-garagos bélyeg, 5 guinea; nem használt, 1/3 garagos oldenburgi, kilencz guinea; egy pár száz, három filléres, 19 livrestlerling; egy darab, sötétsárga, három líras, toskánai, 30 livrestlerling; egy huszonhét párás, moldvai, 21 livrestlerling; egy nem használt, 108 párás, 35 livrestlerling; egy használatlan, 2 real, spanyol, 1851. évből, 32 livrestlerling; 1852. évből, 20 livrestlerling; egy sárga, 4 centes, Britt-Guiana, 40 livrestlerling; egy narancsinü, 5 pezoz, argentiniai, használatlan, 33 livrestlerling; használt ugyanolyan, 20 livrestlerling; egy schillinges, ibolyaszínü, uj-braunschweigi, 40 livrestlerling; egy pennys, barna, 35 livrestlerling; 15 centes, Reunion, használatlan, első kiadás, 50 livrestlerling; két pences, kék, Maritus, 92 livrestlerling; két fokföldi, sajtóhibás bélyeg 52 és 56 livrestlerlingen kelt el, a legmagasabb árt pedig egy csipkészetlen, nem használt, 4 pences, rózsaszínü, ceyloni levélbélyeg érte el, melyért 130 livrestlerlinget, a mi pénzünkben 1326 frtot adtak.

Az államjegyek bevonása. Az 1 forintos államjegyek bevonása az utóbbi hetekben nagyot haladt. Az 1 forintosok forgalma már 11 millióal kevesebb: a decemberi átlaghoz képest tehát közel 8 millió forinttal fogytak és remélik, hogy egy pár hónap mulva az 1 frtos bevonása teljesen be lesz fejezve. A magyar kormány nem rég ismét egy millió forint aranyat deponált az osztrák-magyar banknál, melynek ellenében eddig csak kevés ezüstöt vett igénybe. A két kormány különben együtt öt millió forint aranyat deponált a banknál bankjegyek ellenében. E bankjegyekkel 5 és 50 forintos államjegyeket vonnak be. A bank aranykészlete ez által 161.19 millió frtra emelkedett.

A Terézvárosi Takarékpénztár közgyűlése. A Budapest-Terézvárosi Takarékpénztár ma tartotta Toloay Lajos országgyűlési képviselő elnöklete alatt rendes évi közgyűlését. Az előterjesztett Igazgatósági jelentés vázolja azt a lendületet, a melyet a társaság alapszabályszerű üzletének minden ágában tapasztalhatni és rámutat arra a fokozott bizalomra, a melyre a

társaságnak a közönségben aránylag rövid idő alatt szert tennie is sikerült.

A takarékbetétek állománya a jelentés szerint 1894. december 31-én 1.549,884 forint 21 krajczárt tettek ki, a pénztárjegyek állománya 71,100 forintot, a folyószámlák állománya 1.619,825 forint 21 krajczárt, a váltótárca 1.436,329 forint 11 krajczárt, az értékpapirokra kiadott előlegek állománya 2.899,466 forint 78 krajczárt tettek ki, a pénzváltóüzlet ügyforgalma pedig 32.241 forint 94 krajczárra rugott. A társulat betéti állománya tehát az első üzleti év lezártakor 3.240,809 forint 42 krajczárra szaporodott föl. Jelenti végül az igazgatóság, hogy az első üzleti év mérlege 279,335 forint 33 krajczárt tiszta nyereséggel zárul, a mi a részvénytöke kilencz százalékos kamatozásának felel meg. A tiszta nyereség hovaforodására vonatkozólag a felügyelő-bizottság indítványozza hogy a választmány jutalmazására 8880 forint 06 krajczárt, az intézeti tisztviselők részére 8380 frt 06 krajczárt, az igazgatóság részére 27,933 forint 53 krajczárt, a tartalékalapra 30,000 forintot, összesen 74,693 forint 62 krajczárt fordítsanak és az ezután fennmaradó 204,641 forint 68 krajczárból pedig 25,000 e arab részvény után részvényenkint 8 forint, — vagyis 200,000 forint, mint osztalék fizetessék ki és a fennmaradó 4641 forint 68 krajczárt az 1895. év üzleteredmény számlájára vitessék át.

A közgyűlés úgy az igazgatósági, mint a felügyelő-bizottság jelentését tudomásul vette, a nyereség hovaforodására vonatkozó előterjesztést elfogadta és a kért fölmentvényt megadta.

A felügyelő-bizottság eddigi tagjait, ugyanint Schober Albertet, Dezsényi Józsefet, Bacher Emilt, Hartenstein Zsigmondot, Baintner Jmrt és Rigler József Edét egyhangulag újból

megválasztották és számukra jutalékként egy 2500 forintnyi pauszalösszeget tetszészerinti felosztásra megszavaztak. A választmány kiegészítésre Apáthy Lajost, gróf Hugonnai Kalmánt Littmann Izidort, Schwarcz Vilmost, Weisz Manót, Zalai Tamást és Zsigmondy Gézát választották meg. Végül Havas Károly kuriai bíró a közgyűlés nevében az igazgatóságnak, Benke Gyula a vezérigátónak és az összes tisztikarnak buzgó és sikeres működéséért köszönetet szavazott, a melyet éljenzéssel fogadtak. A esedékes szelvények beváltása már február 15-től kezdve történhetik.

T. vidéki olvasóinkhoz.

Tisztelettel felkérjük t. vidéki olvasóinkat, hogy minden olyan dologról, melyről feltetelezzük, hogy olvasóinkat érdekelhetik, lapunkat értesíteni sziveskedjenek. Gyártás, eladás, új szivarnemek felett a fogyasztó közönség véleménye; új eladási engedély kapás, szóval minden ezen szakmába vágó tudósításért hálás lesz szerkesztőségünk.

A tudósítások bármely nyelven be- küldhetők.

A beküldők nevet csak akkor nyomtatjuk ki, ha azt határozottan kerik, ha titokban akarják tartani, akkor számíthatnak discretiónkra. *A szerkesztőség.*

HELTAI NANDOR segédszerkesztő.

NYILTTÉR.

Magyar Ipar és Kereskedelmi Bank

részvénytársaság.

Uj rendszerű pénzt. jegyeink chequealakban

4^oo-ot kamatoznak (adómentesen);

a betéti könyvecskek új nemeként

jelentkeznek; sok irányban előnyöket biztosítanak az eddigi betéti könyvecskek és a régi rendszerű pénztári jegyek felett.

Azon intézetek és czégek száma, melyek kijelentették, hogy ezen pénztári jegyek tökeszelvényeit saját ismerős feleiktől fizetésképen elfogadják, már most is 600-ra rug. Az erre vonatkozó jegyzék főpénztárunknál és fiókjainknál kapható, a legújabb jegyzék február 28-án jelenik meg.

Elfogadunk egyébként betéteket 4^oo-ra betéti könyvecskek mellett, régi rendszerű pénztári jegyek ellen és folyó számlára (cheque-számlára) is.

Váltóüzletünk elfogad megbízásokat értékpapírok vásárlására és eladására és felvilágosításokkal szolgál minden a bankügyletek körébe tartozó kérdésben.

Tőkeelhelyezésre ajánljuk a **Magyar takarékpénztárak központi jelzálogbankja 4¹/₂^oo-os adómentes zálogleveleit és községi kötvényeit** napi árfolyam mellett.

Magyar Ipar- és Kereskedelmi-Bank

részvénytársaság

V., Nádor-utca 4. szám.

Fiókok:

VI., Podmaniczky-u. 2. VI., Teréz-körut 2.

Az egyesült budapesti főv. takarékpénztár rendes közgyűlését

folyó évi február hó 21-én délután 4 órakor

központi osztályában (V. ker., Dorottya-utca 4. szám alatt, saját épületében) tartja, melyhez a t. cz. részvényesek az alapszabályok 12., 14. és 15. §§-ai értelmében tisztelettel meghívának.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésének, valamint a mult évi zárszámadásoknak előterjesztése, a mérleg megállapítása, a nyereség felosztása iránti határozathozatal, s az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megszavazása.
2. Az alaptőke felemelése, ebből kifolyólag
3. az alapszabályok 4. §-ának módosítása
4. Ot felügyelő-bizottsági tagnak váasztása három évre.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni s szavazati jogukat személyesen vagy más meghatalmazott részvényes által gyakorolni óhajtják, sziveskedjenek az alapszabályok 18. és 20. §§-ai értelmében legkésőbb 1894. évi december hó végéig saját nevékre irt részvényeiket legkésőbbben 3 nappal a közgyűlés előtt a takarékpénztár központi vagy budai osztályában (V. ker., Dorottya-utca 4. szám, vagy II. ker., Fő-utca 2. szám) letenni; ugyanott a megvizsgált 1894. évi zárszámadások és a felügyelő-bizottsági jelentés példányai az alapszabályok 147. §-a értelmében átvehetők.

Budapest, 1895. február 4.

**Az egyesült budapesti főv. takarékpénztár
igazgatósága.**

Meghívás.

A Magyar általános takarékpénztár részvénytársaságnak

1895-ik évi február hó 27-én délután 6 órakor
az intézet helyiségében (Budapest, V. ker., József tér 8.)
tartandó

XIII-ik rendes közgyűlésére.

Napirend:

1. Az igazgatóságnak jelentése az 1894. évi üzletről.
2. Az igazgatóság számadása és a megállapítandó osztalék fölötti indítványa.
3. A felügyelő-bizottság jelentése az igazgatóság által elkészített évi számadás és mérlegről, valamint a nyereség felosztását illetőleg tett indítványok megvizsgálásáról.
4. Határozathozatal ezen tárgyak fölött és a felmentvény kiadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére.
5. A felügyelő-bizottság megválasztása és díjazásának megállapítása.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni kívánnak, felkéretnek, hogy az alapszabályok 13. §-a értelmében részvényeiket a még le nem járt szelvényekkel együtt legkésőbb **folyó évi február hó 19-ig** a társaságnál Budapesten, vagy a kereskedelmi banknál Triestben letéteményezzék.

A megvizsgált mérleg és az erre vonatkozó felügyelő-bizottsági jelentés 1895. évi február hó 19-től kezdve a társaságnak helyiségeiben a részvényesek rendelkezésére áll.

Budapest, 1895. évi február hó 1-én.

Az igazgatóság.

